

Συμβούλιο της Επικρατείας 1915/1988,

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 45/89 σελ. 1122

Περίληψη: Αποκλειστικές οι προθεσμίες για αναγγελία εργατικού ή και μη εργατικού ατυχήματος. Αναστολή προθεσμιών λόγω ανωτέρας βίας. Αρμόδια όργανα προς αναγγελίαν.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εκ των διατάξεων του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας και Διαδικασίας Απονομής των Παροχών του ΙΚΑ, οι οποίες έχουν εφαρμογή επί εργατικού και εκτός εργασίας ατυχήματος, προκύπτει ότι οι προς αναγγελίαν του ατυχήματος τασσόμενες προθεσμίες τυγχάνουν αποκλειστικά, των μετά την πάροδο των υποβαλλομένων τοιούτων δηλώσεων ουσών απαραδέκτων. Εξυπακούεται όμως ότι, οσάκις συντρέχουν γεγονότα συνιστώντα ανωτέραν βίαν, οι προθεσμίες αυτές αναστέλλονται κατά τας γενικές αρχές του δικαίου ασχέτως προς την υπό των διατάξεων τούτων (άρθρο 21 παράγρ. 4) προβλεπομένη δυνατότητα αποδοχής εκπροθέσμων δηλώσεων, των διατάξεων τούτων μη αποσκοπούσων εις τον αποκλεισμό της λόγω ανωτέρας βίας αναστολής των ως είρηται προθεσμιών εφ' όσον χρόνον διαρκεί αυτή, όπερ, άλλως τε, μόνον διά ρητής διατάξεως θα ηδύνατο να γίνη. Εξ άλλου ανωτέραν βίαν συνιστούν περιστατικά επαγόμενα απόλυτον αδυναμίαν του υποχρέου να υποβάλη αυτός ή δι' άλλου την περί του ατυχήματος απαιτούμενην δήλωσιν. (...)

Εκ των αυτών ως άνω διατάξεων συνάγεται περαιτέρω ότι είτε πρόκειται περί εργατικού είτε πρόκειται περί εκτός εργασίας ατυχήματος απαιτείται η υποβολή περί αυτού δηλώσεως κατ' αρχήν εις το πλησιέστερον προς τον τόπον του ατυχήματος Υποκατάστημα του Ιδρύματος και τούτου μη υπάρχοντος εις την οικείαν αστυνομικήν αρχήν, αλλά και εις τον παρασχόντα τας πρώτας βοήθειας ιατρόν του Ιδρύματος ή νοσοκομείου ή κλινικής συμβεβλημένων μετά του Ιδρύματος. Εκ τούτου παρέπεται ότι η έλλειψις της τιοιαύτης δηλώσεως δεν αναπληρούται εκ του γεγονότος ότι επελήφθη της ερεύνης των συνθηκών του ατυχήματος αυτεπαγγέλτως η αστυνομική αρχή ουδέ εκ του γεγονότος ότι ο ησφαλισμένος ενοσηλεύθη εις Κρατικόν νοσοκομείον, εφ' όσον ουδέν ανέφερε περί του ατυχήματος (ΣΤΕ 1915/88).